

xerrem amb:

andreu giralt i costa

alcalde de vilallonga de ter

Neix a Vilallonga el 3 de març de 1932, a la casa de Can Giralt, antigament dita també Can Man, i, més tard, El Forn. És el fill gran d'en Joan i la Rosa, i té un altre germà, en Jaume. L'ensenyament primari el féu a Vilallonga, encara que alguns estius anava a Setcases a conferència amb el Sr. Alsina. Als deu anys ingressà al Col·legi de les Escoles Cristianes, de Manlleu, on començà els estudis de comerç, acabant-los a Camprodon, amb el Sr. Casassayas. En l'esmentat col·legi se li despertà una gran afecció pel futbol, i arribà a ésser fitxat per l'Europa. Jugà una temporada amb els juvenils de Banyoles, i, des d'aleshores, aquest esport ha estat sempre una de les seves grans passions ocultes. Ajudà al seu pare en el negoci de barberia que tenia a Vilallonga; i col·laborà també en la fàbrica d'espardenyes familiar. Actualment regenta un negoci d'hosteleria junt amb la seva dona, i en té un altre relacionat amb les indústries càrniques. Està casat amb la Maria Guillamet i Juncà, i té dues filles, la Maria i la Rosa.

Entrà a formar part de l'Ajuntament de Vilallonga amb l'alcalde Ramis, i més tard en fou ell. Des d'aleshores presideix el Consistori vilallonguí, després de guanyar totes les eleccions municipals, des de l'any 1979 fins enguany.

— Sr. Andreu Giralt, podríem dir que vostè és l'alcalde degà de tots els pobles de la Vall. Tinc entès que ja era alcalde durant els darrers anys de la dictadura i que empalmà amb la democràcia guanyant totes les eleccions municipals, des de l'any 1979 fins avui. Està d'acord en què qualifiquem el seu cas com de veritablement insòlit?

— Home, això d'insòlit... Simplement, quan hi hagueren les primeres eleccions municipals, l'any 1979, jo ja era alcalde; uns quants i jo vàrem confeccionar una llista d'independents propers a CDC, i vàrem guanyar. Després, més tard, vaig encapçalar llistes de CDC, a proposta del partit, i també vaig sortir elegit. Això és tot.

— Posem-hi un toc d'humor. Podríem dir que l'empipament entorn del meu article del núm. 23 de «El Pont Nou» sobre Can Ratpenat es deu a una petita reminiscència de la seva primera etapa d'alcalde, en què no s'hi valia criticar a cap polític?

— Home, la veritat és que no em va agradar gaire la paraula «atemptat». Semblava com si a Vilallonga fóssim terroristes, o quelcom semblant. Can Ratpenat estava en molt mal estat, i, certament, desconeixia la informació que dónes en el teu article, i no vaig ésser informat per ningú.

— Quan el nostre país ençetà la democràcia, a Vilallonga la vida política s'organitzà majoritàriament entorn de tres partits polítics: el PSC, el PSUC i CDC, cada un dels quals, a les primeres eleccions municipals de l'any 1979, presentà la seva llista amb els seus candidats. Guanyà la de CDC encapçalada per vostè, i des d'aleshores sempre més ha estat així.